

Doktor Čížek o selhání vědy i politiky za covidu: Největší obětí jsou děti, nemohly se bránit

✖ reflex.cz/clanek/rozhovory/118966/doktor-cizek-o-selhani-vedy-i-politiky-za-covidu-nejvetsi-obeti-jsou-deti-nemohly-se-branit.html

Marek Stoniš

21. května 2023 • 14:00

MUDr. Vladimír Čížek (59) je cévní lékař, specialista na lékařskou etiku, který se v posledních letech intenzivně věnuje covidu a případným negativním dopadům očkování proti němu. „Daty o podezřeních na nežádoucí účinky vakcín bych vám byl schopen zaplnit celé číslo vašeho časopisu,“ říká v rozhovoru pro Reflex.

Dá se dnes, s odstupem tří let, říci, jaký vliv na šíření nebo nešíření covidu měly lockdowny, tedy zavřené obchody, restaurace, úřady, částečně i firmy?

Lockdowny ve svém důsledku nadělaly více škody než užitku. Kdo sledoval od začátku vědecká data, k lockdownům se neuchýlil – tím myslím konkrétně švédského hlavního epidemiologa Anderse Tegnella. Ano, samozřejmě: totální uzavření společnosti mohlo zamezit šíření viru (jako tomu bylo v Číně nebo v Austrálii), ale po uvolnění byla lavina šíření mnohem silnější. Politici se budou zřejmě vymlouvat, že neměli dostatek informací, a že vše dělali v dobré víře. A že vyjádření odpůrců přísných restrikcí jsou typu „po bitvě je každý generálem“. Nikoli. Politici měli informace.

Můžete toto své tvrzení o škodlivosti lockdownů doložit?

Důkazy proti lockdownům jsem například i já osobně prezentoval petičnímu výboru parlamentu v rámci petice Otevřený dopis lékařů 30. března 2021. V renomovaném časopise British Medical Journal vyšla už v listopadu 2020 analýza s názvem „Škody způsobené intervencemi proti Covidu-19 nesmí být ignorovány“. Podle autora šlo o politická rozhodnutí, která nebrala v úvahu negativní dopady. Četné výzkumy již v roce 2021 prokázaly, že drakonické restrikce nemají žádné výhody proti mírným restrikcím. Podrobná analýza tvrdí, že lockdowny mohou být pro veřejné zdraví pěti až desetinásobně horší, než samotný covid-19. Jedna z prací to říká zcela na rovinu: „Uzavírky ve většině západních zemí uvrhly svět do nejtěžší recese od druhé světové války a do nejrychleji se rozvíjející recese, jaká kdy byla ve vyspělých tržních ekonomikách zaznamenána. Způsobily také erozi základních práv ve velké části světa, protože jak demokratické, tak autokratické režimy zneužily svých mimořádných pravomocí a ignorovaly ústavní limity.“

Někdejší premiér Andrej Babiš, který řídil pandemická opatření, loni přiznal, že zavření škol byla chyba. Jak velká podle vás?

Dlouhodobé uzavření škol je samostatnou zvláštní kapitolou. Šlo podle mého názoru o naprosté selhání vědy a logického myšlení. Stačilo sledovat data zdravým selským rozumem: děti byly covidem ohroženy minimálně. To se vědělo poměrně brzy. Zdá se, že nejlépe reagovala švédská ministryně školství a její experti. Čeští „experti“ reagovali velmi špatně. Proč tomu tak bylo – to by se mělo vyšetřit, protože jinak nám hrozí opakování stejných chyb při následující epidemii. Kompletní následky zavření škol na duševním i tělesném zdraví se ukážou v budoucnu, ale už nyní se zdá, že budou mnohem horší, než si vůbec dokážeme představit.

První fázi lockdownů následně vystřídala víra, že covid vymytí očkování. Dodnes se ovšem diskutuje o tom, zda měly vakcíny účinek, který stát původně sliboval, a očováním podmiňoval dokonce naplňování části občanských svobod, například cestování, návštěvy kulturních akcí, restaurací, práce atd. Víme to?

Víme poměrně jistě od začátku, že vakcíny nechránily proti nákaze. I já jsem okamžitě reagoval hned v den, kdy ministr Blatný v televizi vyslovil památnou větu: „Když jste naočkovaní, nedostanete chorobu, a tudíž nemůžete nakazit nikoho jiného.“ Psal jsem vládě, poslancům, redaktorům, vše marně. Slova pana ministra byla sice korigována, ale rozjela se kampaň za očkování, rozjel se psychický nátlak a byl podán návrh na povinné očkování některých skupin obyvatel. Byly zavedeny kovidpasy, do té doby označované za výplod dezinformátorů. Když si uvědomíme, že očkování nechrání proti přenosu infekce, jsou veškeré takové pasy naprosto nesmyslné. Tato celosvětová pitomost (nebo záměr?) byla umocněna ještě tím, že očkovaní se v řadě zemí po jistou dobu nemuseli testovat, a tím více mohli virus šířit. Tohle politici věděli! A kdo nevěděl, mohl si to zjistit. V článku Dvojnásobná epidemie jsem o tom již na přelomu let 2020/21 napsal: „Pokud si to srovnáte v hlavě, nevyhnutelně dojdete k absurdnímu závěru: Majitel očkovacího pasu bude mít vstup volný kamkoli, a přitom může být

infekční. Neočkovaný po prodělaném Covidu nemusí mít volný vstup nikam, i když nikoho nenakazí. To jsou paradoxy!“ V současné době pořád ještě existují země, které vyžadují pro vstup očkování. Existuje jedna indicie, z níž se dá usoudit, že od začátku nešlo o neznalost, ale o záměr. Indonéský ministr na summitu G20 na Bali prohlásil: „Pokud jste byli řádně očkováni nebo testováni, můžete se pohybovat“. Řekl to v listopadu 2022 – tedy v době, kdy i zástupci firmy Pfizer přiznali, že vakcína nebyla nikdy proti přenosu infekce ani testována.

Existují věrohodné studie o negativních vedlejších účincích vakcín? Souvisí s očkováním například zvýšený počet kardiovaskulárních chorob u mladých lidí?

První otázku bych ještě rozdělil na dvě: potvrzené nežádoucí účinky anebo pouhá podezření na ně. Existuje spousta kasuistik, tedy jednotlivých potvrzených případů či malých skupin případů. Takových vědeckých prací je více než tisíc. Ale pak existují statisíce podezření a nevysvětlitelné výchyly ve statistikách. Alarmující je například nárůst úmrtí u sportovců, což jsou mladí zdraví lidé. V letech 1996-2004 zemřelo náhlou smrtí 1101 sportovců, tedy kolem 29 za rok. A od února 2021 do listopadu 2022 jich bylo 1598. Za rok a půl je to více, než předtím za devět let! Musíme se ptát a pátrat, proč k tomu došlo. V dubnu vyšla metaanalýza, zahrnující několik světových databází pro hlášení možných nežádoucích účinků. Závěr autorů je: statisticky významný vyšší počet hospitalizací, nárůst výskytu tromboembolických stavů, menstruačních abnormalit, myokarditid a mozkových příhod po zavedení vakcín proti covid-19 ve srovnání s předchozími pěti lety.

Je možné, aby o nežádoucích účincích očkování nevěděly farmaceutické firmy, které vyvinuly očkovací látku proti covidu?

Firmy Pfizer a Moderna o nežádoucích účincích vakcín dobře věděly už na základě svých registračních studií. Tato fakta postupně vycházejí najevo, i když firmy se jejich zveřejňování brání zuby

nehty. Jak píší jiní autoři, sponzoři studií bagatelizovali či záměrně vynechávali data o závažných poškozeních vakcínami proti covidu v lékařských časopisech. Já bych zmínil jako příklad myokarditidy u mladých mužů. Na nich lze ukázat absurditu nátlaku na plošné očkování u vysokoškolských studentů. V časopise pro lékařskou etiku vyšla práce, podle níž k zabránění jedné hospitalizace je třeba naočkovat 31 000 až 42 000 lidí ve věku 18-29 let, ale kromě ušetření jediné hospitalizace dojde zároveň k 18,5 závažným nežádoucím příhodám, včetně 1,5-4,6 případům myokarditidy. Čili škody mnohonásobně převažují nad přínosy. Daty o podezřeních na nežádoucí účinky vakcín bych vám byl schopen zaplnit celé číslo vašeho časopisu. Koneckonců, i německý ministr zdravotnictví Lauterbach přiznal, že se dříve mýlil, a uvedl, že vakcíny mohou způsobit vážné poškození u jedné z deseti tisíc dávek. Doslova řekl: „To, co se těmto lidem stalo, je naprosto děsivé a jednotlivých případů je příliš mnoho. Je mi těch lidí upřímně velmi líto. Jsou to těžká postižení a některá z nich budou trvalá.“

V nedávném rozhovoru pro Radio Universum jste uvedl, že co se týče prošetřování chyb z covidové éry, je Česká republika ve fázi mlčení. Proč se stát, respektive odpovědné státní instituce typu ÚZIS nebo ministerstva zdravotnictví, tak brání zveřejňování dat a jejich interpretace?

To je spíš otázka na úředníky odpovědných institucí. Skupina imunologů, matematiků a lékařů opakovaně žádala o takzvaná anonymizovaná řádková data. Žádali jsme Všeobecnou zdravotní pojišťovnu, žádali jsme ÚZIS. Marně. Přitom by naši matematici vlastně udělali práci za ně, a zdarma. My nevíme, co by z dat vyplynulo – možná by se ukázalo, že vakcíny jsou naprosto

bezpečné. Možná, že ne. V každém případě by kdokoli mohl naše závěry přezkoumat a podrobit kritice. Ale VZP i ÚZIS se vydání dat brání. I přesto, že Úřad na ochranu osobních údajů opakovaně řekl, že nám má VZP data vydat, nevydala je. Nyní svítla určitá naděje, když Ústavní soud prohlásil, že ÚZIS má data žadatelům vydávat. Soud použil dokonce argumentaci, že jednání úřadů hraničí se šikanózním přístupem, a že míra formalismu ze strany ÚZIS dosahuje „kafkovsky absurdní úrovně“. Nám by hodně pomohlo, kdyby novináři bombardovali ÚZIS dotazy, proč se tak zatvrzele brání? Ví snad něco, co by veřejnost neměla vědět?

Kdo je vlastně největší obětí covidových opatření státu? Děti, senioři, chronicky nemocní lidé, kterým byl zkomplikován přístup k lékařské péči?

Jednoznačně děti. Každý dospělý se mohl do jisté míry bránit. Leckdy za cenu dehonestace své osoby, rizika ztráty zaměstnání, ale každý měl možnost si nastavit svou hranici, přes kterou už nepůjde. Děti se bránit nemohly. Ty, které projevíly svobodnou vůli, to měly asi ještě složitější než dospělí. O nesmyslném zavírání škol jsem již mluvil. Ale restriktivní způsob myšlení se na dětech vyřádil i dalšími způsoby. Vzpomeňme na opakovaná plošná testování, která neměla žádný přínos, a podle mého názoru byla jedním velkým tunelem na peníze. Vzpomeňme na plošně nařízené roušky, které byly v určitém období povinné i venku, dokonce při sportování. A opět: o nefunkčnosti roušek a jejich možných škodlivých následcích jsme měli informace už v roce 2021. Stále mám před očima titulek z médií Nonstop roušky a dvakrát víc testů i pro očkované na školách, žádá MeSES. To bylo podle mě skutečné týrání dětí. Již zmíněný ministr Lauterbach, známý zastánce restrikcí, uznal, že některá opatření byla doslova idiotská, a jako příklad uvedl dlouhá zavření škol a roušky venku. Vzpomínám na jeden odstrašující případ z Rakouska, kdy učitelka neuznala devítiletému žákovi lékařskou výjimku z nošení roušky, a vystrčila ho pod okno, ven na mráz. To je zrůdnost a zároveň memento, čeho jsou lidé schopni

v rámci historicky známé výmluvy „já jsem jen plnil příkazy“. Celý soubor všech absurdních opatření vůči dětem si už teď vybírá svou daň: děti jsou více závislé na digitálních technologiích, trpí depresemi, sebepoškozováním, jsou více obézní, zvýšil se počet poruch chování, oslabila se jim imunita, jsou nemocnější. Úplný rozsah škod se projeví až za několik let. Dětské psychologové vám potvrdí, že u některých dětí může tato státní šikana zanechat trvalé následky.

Kromě zdravotních následků, pociťujete také rodinné, odborné nebo politické rozdělení společnosti, které způsobil covid? V roce 2020 se moci chopila koalice vědců, politiků, aktivistů a médií, kteří strašili veřejnost a jakýkoliv oponentní názor nebo stanovisko označovali a nálepkovali jako životu nebezpečné, případně dokonce řízené nepřátelskými mocnostmi.

„Jak chutná moc?“ zeptal bych se názvem známé knihy Ladislava Mňačka. Koalici, o níž se zmiňujete, chutnala opravdu hodně, a snažili se jí nabažit plnými doušky. Z jejich strany dodnes zaznívají výpady proti lidem, kteří stáli v opozici. Jestli jednou v budoucnu dojde na účtování, vsadím se, že odpovědní politici budou říkat „my jsme se řídili názorem odborníků“. A tito odborníci budou říkat „my nic, my jsme to jen doporučovali“. Ale celkově bych řekl, že lidé už nechtějí covid řešit, mají teď jiné problémy. Myslím, že by se měla provést jakási inventura – vědecká, etická i právní. Pojmenovat chyby. Pojmenovat nezákonnosti a tam, kde byl porušen zákon, jednat v souladu s právem. Pojmenovat neetické jednání.

Vzpomínám, jak jeden lékař a poslanec prohlásil, že bude nezbytné z části lidí udělat občany druhé kategorie. V době, kdy se vědělo, že vakcína proti přenosu nechrání. Vzpomínám, jak jeden novinář napsal, že neočkovaní lidé neumírají dost rychle. Podobných příkladů by se našlo habaděj. Je třeba dát satisfakci těm, kteří byli označováni za dezinformátory, a přitom měli v řadě věcí celou dobu pravdu. Jinak je riziko, že se celá šaráda bude opakovat. Jen s jiným názvem – místo boje proti covidu přijde boj proti spalovacím

motorům, boj proti masu, boj proti uhlíkové stopě každého jedince, boj proti hotovosti. Jako jeden z urgentních problémů vidím hlasování o nové pandemické smlouvě WHO, která dává této nikým nevolené organizaci nadvládu nad našimi životy i zdravím a nad zákony jednotlivých zemí. Je třeba bedlivě sledovat, jak o ní budou hlasovat zástupci jednotlivých členských zemí WHO, a v budoucnu zřejmě i v Evropské radě či europarlamentu. Pokud by smlouva prošla, pak pevně doufám, že se najdou čeští poslanci či senátoři, kteří nedopustí její ratifikaci.

Zanechal covid negativní dopad na důvěru veřejnosti v poznatky vědy? Že to, co se někdy zdálo být divokou konspirační teorií, je dnes přijímanou vědeckou pravdou, a naopak.

Věda utrpěla ohromné škody. V životě jsem neviděl tolik špatných vědeckých článků, tolik zfušovaných či zfalšovaných studií. Brutální psychologickou manipulaci. A neuvěřitelně masivní cenzuru opačných názorů, která byla, jak víme například z aféry Twitter files, řízena z nejvyšších míst. Mluvím opět i z vlastní zkušenosti. V roce 2021 jsem poprvé vystoupil ve videích, a hned první dvě byla zcenzurována a smazána. Přitom šlo o záznam petice pro parlament, a rozhovor o lékařské etice. Prý kvůli dezinformacím. Nikdo mi ovšem nikdy nevysvětlil, o jaké dezinformace se mělo jednat. Později jsme si spolu s kolegou vzali na paškál stránku ministerstva zdravotnictví o dezinformacích, a dokázali jsme, že většina takzvaných dezinformací se ukázala být pravdou, a že naopak největším dezinformátorem bylo samo ministerstvo, respektive externí firma, která pro ně tuto stránku vyrobila. To je jedna dalších z věcí, tak typických pro dnešní dobu. Premiér prohlásí, že lidé mají právo na korigované informace. Politici nám tvrdí do očí, že stát nikoho necenzuruje. A mají pravdu. Státní cenzura opravdu neexistuje, protože stát ji chytře deleguje na soukromé organizace, na obskurní neziskovky, na podivné existence a polovzdělané manipulátory, které štědře dotuje z našich daní pod

záminkou „boje proti dezinformacím“. I George Orwell by se možná divil. Celá realita posledních tří let mi připadá jako obskurní sen. Jen má malou chybičku. Nějak se mi nedaří z něj probudit.

- zdravotnictví
- očkování
- koronavirus
- covid-19